

A bola jeseň ... novembrová ... krvavá ... Ozubený čas sa zahryzol do záhrad Lieskovca. Pred satanmi ukrutnými jediná Božia ovca

zatúlaná v húštinách v strachu sa schováva.

V tom roku meruštvtom,

na chudobnej valalskej fare,

v beštiálnom terore,

smrť so životom,

hľadeli si do tváre

v kresťanskom Lieskovci –

vraždou kňaza s nebom v srdci.

Pod hlavňami zbraní,

z ktorých padal olovený dážď,

nastal čas krutých vražd

krkavcov havraních !

Svojmu krvavému umeniu v úkladnom, vražednom zabíjaní,

suverénne holdovali partizáni, ale aj iní páni,

ovešaný železom, čo vraždí a smrť rozsieva.

I o tomto je táto smutná a strašná laudácia.

A za dedinou, cez farskú záhradu

idúc, tam zosnovali podlú zradu.

Telo kňaza o chvost koňa priviazali

a cez štyri chotáre cvalom uháňali.

Zo svojho Lieskovca do Štefanoviec

a cez Žalobín do Gíroviec.

A priam neživý ešte zavolá:

Zastreľte ma ! Nech je tomu už koniec !

Na poslednej ceste už len šmýkal nohy dokaličené.

Ťarbavé kroky unavene ukladal cez zrúbanú oľchu,
veľmi gundžavú a v krokoch nemal už síl ani trochu.

Pred pádom do vody dali mu ešte príučné:

údermi do hlavy lebku mu rozťali

a akoby to bolo málo, dvoma guľkami hlavu mu prevrtali,

aby tragédiu strastiplného života tak ukončili,

ako sa na lotrov patrí ! A aby bol poriadok vo všetkom,

franforce šiat, ktoré sa cudne hompáľali na tele doráňanom

so samými sinkami – modrinami do rieky Oľky barbarsky šmarili.

A dodnes nezaznel spravodlivý verdikt za krutosť tohto činu,

ktorý haní národ náš i drahú otčinu.

Zdeptaná morálka, pokrivené paragrafy,

toľké roky hľadajú vrahov ctihodného kňaza Jána Nemca !

Kňaza mučeníka s nebom v srdci.

Príkladného bojovníka za vieru svojej cirkvi.

Starostlivého duchovného otca zbožného ľudu.

Láskavých oviec svojich pastiera verného a dobrého.

Medzi mladťou Kristových čiat Dona Bosca druhého.

A toto všetko vtedy, v tom čase zvíchrenom sa nesmelo.

Lenže každá lož má krátke nohy a pravda aj na prahu tretieho tisícročia, chce byť pravdou len !

V triatridsiatom roku svojho mladého veku, opúšťal toto slzavé údolie kňaz s nebom v srdci – kňaz mučeník Ján Nemec, totálne stýraný, až na smrť zbičovaný. Jeho krv nebola daromne preliata ani na rodných lieskovských chotároch, na ktorých silou fortissima zaznela pravda Kristovho evanjelia:

Krv mučeníkov je semenom kresťanov.

Ó, Lieskovec ... Lieskovec ...

Po toľkých rokoch veniec

lásky živej pletieš

a s modlitbou sa vinieš

ku kňazovi Jánovi Nemcovi

jak na kríži k Pánu Ježišovi.

Obidvaja nevinní,

s mladosťou zauzlenou,

kráčali ťažkým,

svojím žitím ...

A dokedy bude i keď len jeden jediný

šarišský Bohdanovčan

i zemplínsky Lieskovčan,

dovtedy budú aj ich bohumilé dediny.

Dovtedy bude stále živá smutná spomienka

Aj na ctihodného Jána – kňaza mučeníka.

Pamätaj, živý, na lásku mužov slávnych rodnej svojeti.

Na lúč slnka slobody, ktorý tak blažene už 21 rokov svieti

a zhrieva naše rodné chotáre i valaly,

ale aj naše Božie chrámy, tie majestátne katedrály !

Ó, Lieskovec ... Lieskovec ...

Otcov našich rodná zem,

požehnaná dedovizeň ...

Pamätaj, živý, a vedz,

že jeho duchovnú tvár dotváral

aj dôstojný duchovný otec náš,

kňaz s nebom v srdci – mučeník Ján Nemec !

S úctou sa skloňme k jeho ctihodnému menu,

za jeho lásku k Bohu, národu a nám !

Zostáva pre nás príkladný služobník Boží.

Vzdelanec evanjelia, ale aj cudzích rečí.

Osem dokonale ovládal, aj rómčinu !

Napokon krvou posvätil rodnú otčinu !

A preto slávme slávne i tento deň pamätný

v tom našom krásnom a bohumilom Lieskovci,

jak verní a zbožní Kristovci a Národovci !

V tichom srdci zeme, o Pánovu nádej opretý.

Na slávne vzkriesenie,

nech si tíško drieme.

Zem rodná nech mu je ľahká.

V nej sladko nech spí,

v rodných Bohdanovciach Šarišských.

Dobrú noc mu, dobrú ...

či vlastne do videnia v nebi ...

Lieskovec

júl v roku Pána 2010

profesor Michal Franko

skromný básnik od Udavy